

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 36 (972) | Субота, 13 вересня 1986 року | Ціна 2 коп.

ЗАВДАННЯ XII П'ЯТИРІЧКИ—ДОСТРОКОВО!

ЕФЕКТ ОБ'ЄДНАНИХ ЗУСИЛЬ

Звернення ЦК КПРС до трудівників країни про розгортання соціалістичного змагання за успішне виконання завдань дванадцятої п'ятирічки активізувало творчий пошук меблевиків Ровенського учбово-виробничого підприємства УТОГ. Вони ще і ще раз аналізують внутрішні можливості, щоб прискорити свій рух вперед.

Трудове суперництво на підприємстві — сфера постійної турботи не тільки адміністрації і профспілкового комітету, а й партійної організації. Тут розглядають його як арену виявлення характерів людей, їх виховання в дусі прагнення: завтра досягти більшого в праці, ніж сьогодні.

Між усіма трудівниками підприємства налагоджено

дійове змагання за високу якість і продуктивність праці. Першість у ньому найчастіше виборюють опоряджувальники меблів Ольга Антонівна Миколаєвська і Валентина Ростиславівна Кугаєвська, столярі Володимир Євгенович Зінкевич і Олександр Семенович Шатецький, верстатник Микола Іванович Порхун.

— Робітники УВП, — розповідає секретар партійного бюро підприємства Людмила Олександрівна Горбунова, — глибоко розуміють завдання, визначені партією перед країною: добитися різкого підвищення якості виробів. Наша продукція — меблі. Нікого не треба переконувати в тому, що вони мають бути добрими, радувати око, створювати належний затишок в оселях

людей. І мені відродно відомити: наші робітники, інженерно-технічні працівники у відповідь на звернення партії одностайно вирішили поставити заслін будь-яким формам тиражування технічної відсталості, сірості, браку в роботі.

Ініціатором у цій важливій справі стала бригада опоряджувальників меблів на чолі з Валентиною Ростиславівною Кугаєвською. До її складу входить тринадцять трудівників, котрих називають на підприємстві відмінниками якості. Вони суворо додержуються трудової і технологічної дисципліни, постійно удосконалюють свою професійну майстерність. Тож і нема випадковості в тому, що бригада в серпні виборола першість у змаганні серед інших колективів підприємства.

На УВП багато роблять

для того, щоб перебудова справляла конкретний вплив на діяльність усіх його виробничих підрозділів. Останнім часом, скажімо, тут приступили до монтажу нового преса — на передовій другій дільниці вторинної машинної обробки сировини. Розширюють першу дільницю чорнових меблевих заготовок, реконструюють котельню.

І ще: використання пластмасових опор у шафах замість дерев'яних, дало економічний ефект 3,5 тисячі карбованців. А за рахунок впровадження вайми і пневматичних пістолетів на дільниці складання диванів на цьому процесі умовно вивільнено одного робітника.

Ці та інші досягнення в перебудові підприємства — ефект об'єднаних зусиль меблевиків УВП — колективу, який цілеспрямовано бореться за те, щоб перебудова вже нині неабияк впливала на дальше поліпшення виробничих справ на УВП.

С. ЮРЧЕНКО.

м. Ровно.

Уподобання, характер, смаки повсякчас, можливо, і різні у цих трудівниць, але на роботі єдине їх одне — бути там, де складніша ділянка праці, де потрібні їхні роботящі, вправні руки, де вирішується доля виробничого плану.

Працюють Валентина Іванівна Нагорна (ліворуч) і Ніна Павлівна Безкоровайна швачками-мотористками на Сумському УВП.

Виробничі завдання сумлінні трудівниці виконують на 120—130 процентів. Вони постійно серед правофлангових соціалістичного змагання.

Фото І. ІОСИПЕНКА.

Радують своїми результатами праці і бригади, де змінними майстрами працюють Л. С. Маринчак, П. І. Шербан. Вони трудяться дружно, злагоджено, поударному.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

м. Стрий, Львівська область.

виконують завдання на 130—140 процентів.

— Наші трудівники, — говорить заступник директора УВП з виховної роботи Раїса Іванівна Хижиченко, — відповідають ударною працею на турботу КПРС про щастя радянських людей, мир на землі.

Ю. СТОГНІЙ.

м. Дніпродзержинськ.

Результат старань

ЗНАЧНИХ успіхів у соціалістичному змаганні, що проходить на честь 70-річчя Великого Жовтня, досягли трудівники Стрийської взутевої фабрики у нинішньо-

му році. Більш ніж на 182 тисячі карбованців реалізовано продукції додатково до плану. Причому її якість становить 99,8 процента.

Чималий внесок у ці здо-

бутки внесли і печуючі трудівники. Високі зразки комуністичного ставлення до праці демонструють передовики виробництва, правофлангові соціалістичного змагання: І. І. Богданов, В. І. Швабик, С. П. Пилипів, І. М. Кіжеватов, М. Н. Шмигельська, Я. І. Держко та ін.

Серед переможців

ДІЛЬНИЦЯ по виробництву фурнітури, яку очолює майстер Володимир Володимирович Новодон, — одна з кращих на Дніпродзержинському учбово-виробничому підприємстві УТОГ. До її складу входять двадцять три трудівники — штампувальники, слюсарі-складальники, нікелювальники, слюсарі по ремонту обладнання.

Завдання цього колективу — випуск меблевих завісів та гвинтових стяжок. Нещодавно вони освоїли і випуск нової продукції — шиферних цвяхів.

Дільниця виборола першість у змаганні за серпень серед основних підрозділів

підприємства. Найвищих успіхів у праці добиваються тут штампувальники Петро Степанович Савенко, Ніна Миколаївна Мінченко, Микола Михайлович Мороз, Валентина Анатоліївна Півень, гальванік Наталія Володимирівна Тишук. Вони

ЗАВТРА—ДЕНЬ ТАНКІСТІВ

Відмінними успіхами в бойовій і політичній підготовці зустрічають своє свято воїни-танкісти підрозділів одного з найстаріших з'єднань Радянської Армії — прославленої мотострілецької Самаро-Ульяновської, тричі Червонопрапорної, орденів Суворова і Богдана Хмельницького дивізії.

Танкісти щодня вдосконалюють бойову майстерність, прагнучи бути гідними слави своїх дідів-фронтовиків. Цього року День танкістів наша країна відзначає сороковий раз.

На знімку: звання «Кращий танковий екіпаж Залізної дивізії» удостоєні комсомольці (зліва направо) командир, старший сержант Сергій Винокуров, навідник, ефрейтор Олег Лушенко і механік-водій Талат Ганієв.

Фото В. Песляка

(Фотохроніка РТАУ).

Продовольча програма: наш внесок ПРАЦЕЮ ЧЕСНОЮ

Дуже рано розпочинається робочий день у операторів машинного доїння молочнотоварної ферми колгоспу імені Тельмана Тельманівського району, що на Донеччині. Ще тільки пробивається перше сонячне проміння, а вже послішає назустріч йому привітно усміхнена Ганна Петрівна Тигда. На ходу застібає доярка сніжно-білий халат, легенько поправляє волосся, що вибивається з-під хустинки.

Ганна Петрівна завжди зібрана, — каже голова Докучаївського МРВ УТОГ Валентина Дмитрівна Шевченко, — усміхнена і охайна навіть у непогоду. А посмішка, мабуть, їй і працювати допомагає, — трохи згодом додає вона.

Г. П. Тигда — визнаний майстер своєї справи. По праву її називають серед кращих доярок колгоспу. І тепер, з перших місяців дванадцятої п'ятирічки, колгоспниця працює, випереджаючи час. Шоденно від кожної корови вона надає по 11—12 кілограмів молока.

Постійно дотримуватись високих темпів у роботі доярці допомагає великий досвід та прагнення запозичити

прогресивні і передові методи праці у своїх колег — доярок-чотиритисячниць зі свого району і області.

Цього року Ганна Петрівна поставила перед собою завдання: довести надій від кожної корови до 3200 кілограмів молока. Взятий дояркою темп дає право сподіватися, що цього рубежу вона обов'язково досягне.

Особливою її турботою є піклування про якість продукції.

Дотримання всіх зооветеринарних норм, старанна підготовка корів до доїння, догляд за доїльними апаратами — це основа високої якості молока, — пояснює Г. П. Тигда. — Е у тваринників і резерви для дальшого підвищення продуктивності тварин. Це — раціональне використання кормів, запровадження прогресивних методів господарювання.

Передова трудівниця своє завдання розуміє так — тільки чесною, добросовісною працею вона може і повинна відповісти на турботу нашої партії про добробут радянських людей.

В. КРУГЛЯК.

Донецька область.

У ФОНД МИРУ

Педагогі Ужгородської спецшколи-інтернату для глухих дітей гаряче підтримують Заяву М. С. Горбачова, яка містить справжню турботу нашої партії про долю миру на землі, конкретні кроки практичного здійснення мирного врегулювання термоядерної загрози. Ділом відповідаючи на піклування партії і радянської держави про мир на землі, педагогічний колектив школи зібрав і вніс на рахунок Фонду миру 612 карбованців.

П. КРАЙНЯНИЦЯ.

м. Ужгород.

ДЕКАДА КНИГИ НРБ

Важливу роль у поглибленні культурних зв'язків між народами СРСР і НРБ відіграє зростаючий книгообмін, в якому активну участь беруть видавництва Української РСР. Це відзначалося 8 вересня на відкритті Декади книги братньої країни в Києві, присвяченої 42-й річниці соціалістичної революції в Болгарії.

За післявоєнні роки в Радянському Союзі видано 1733 книги і брошури болгарських авторів загальним тиражем понад 67 мільйонів примірників, відзначив у своєму виступі на відкритті декади перший заступник голови Держкомвидаву УРСР Ю. П. Дяченко. Це видання про багатогранну діяльність БКП, книги з історії, економіки, культури болгарського народу, праці відомих політичних і громадських діячів, учених.

(РТАУ).

Удосконалювати попередній і поточний контроль

В Основних напрямках економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року, затверджених XXVII з'їздом КПРС, відзначено значну роль обліку, статистики і контролю в забезпеченні раціонального і економічного використання ресурсів, в посиленні боротьби з безгосподарністю і марнотратством, за збереження соціалістичної власності.

Безгосподарність має багато конкретних проявів: простої на виробництві, неритмічне або неповне забезпечення сировиною, неповне або таке, що не відповідає кваліфікації використання робочої сили, списання і знищення матеріалів, обладнання, які стають непридатними, випуск неякісної продукції, брак, оплата штрафних санкцій, інші непродуктивні витрати, допущені через нерозпорядливість службових осіб.

Безгосподарність створює умови, при яких допускаються недоскопачі і необгрунтоване списання матеріальних цінностей, порушує нормальне функціонування управління виробничою і фінансовою діяльністю підприємств та об'єднань.

Збитки економіці заподіюються як у формі прямих втрат, так і в упущенні вигод — тобто Товариство не одержує того, що повинно, могло б одержати.

Організація попереднього і поточного контролю покладена на головних бухгалтерів підприємств так, як це встановлено Радою Міністрів СРСР, згідно з постановою якої головний бухгалтер зобов'язаний забезпечити організацію бухгалтерського обліку на основі правил його ведення. Зокрема йому надано право: вимагати від керівників бригад, дільниць, цехів, відділів і інших підрозділів і служб, а в певних випадках і від керівників об'єднань, підприємств, організацій і установ вжити заходів по підвищенню ефективності використання державних коштів, по збереженню соціалістичної власності, забезпеченню правильної організації бухгалтерського обліку і контролю, і зокрема: перегляду завдання і застарілих норм витрати сировини, матеріалів, затрат праці, поліпшен-

ня складського і ваговимірювального господарства, належної організації приймання і зберігання сировини, матеріалів та інших цінностей, підвищення обґрунтованості видання цих цінностей для потреб виробництва і управління.

В обов'язки головного бухгалтера входить також проведення заходів по поліпшенню контролю за правильністю застосування норм і нормативів, організації правильного первинного обліку виготовлення продукції, проходження деталей і напівфабрикатів, організації кількісного (натурального) використання обліку сировини і матеріалів в цехах, на виробничих дільницях і т. д.

В Українському товаристві глухих окремі керівники порушують пункт 19 Положення про головних бухгалтерів, укладають договори і угоди на одержання чи видачу товарно-матеріальних цінностей і на виконання робіт та послуг без попереднього погодження з головними бухгалтерами, що призводить до затримки розрахунків, перевитрати коштів, тому, що планом це не передбачено.

Одним з елементів контролю за збереженням соціалістичної власності є інвентаризація. Окремі керівники помилково вважають, що вона стосується тільки бухгалтерів, в той час, коли Основні положення по інвентаризації основних засобів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і розрахунків передбачають: «Керівники підприємств несуть відповідальність за правильне і своєчасне проведення інвентаризації товарно-матеріальних цінностей та грошових коштів і за забезпечення їх несподіваності. Вони зобов'язані створити умови, при яких забезпечуються повна і точна перевірка фактичної наявності цінностей в списку строки (забезпечити робочою силою для переважання і переміщення вантажів, технічно справним ваговим господарством)».

Головний бухгалтер зобов'язаний ретельно контролювати дотримання установлених правил проведення інвентаризації. Проте випадки порушення їх все ще є.

Так, на Кіровоградському УВП у 1985 р. неякісно проведено інвентаризацію. Тут приховали в незавершеному виробництві продукції на 33 тисячі карбованців, які повинні були списати на її собівартість.

Не провів повну інвентаризацію і Закарпатський об'єднання УТОГ, а в результаті на його балансі числиться майно, якого немає в наявності.

З вини колишнього директора Кіровоградського УВП Г. Ф. Цуканова через недбале зберігання на підприємстві став непридатним дріт, хоч при виході на пенсію керівникові нарахована премія.

Є й інші приклади безгосподарності. Так, на Полтавському УВП-2 з 1975 року зберігається ліфт, який став непридатним.

Не набагато краще йдуть справи й у нинішньому році. Наприклад, виплачено штрафів, які списані за рахунок підприємств, замість стягнення з винуватців, Кіровоградським, Харківським-2, Дрогобицьким УВП. Також за рахунок підприємства, а не винуватців, відшкодовано збитки від браку Донецьким виробничим об'єднанням «Електроманіт», Запорізьким УВП, Київським дослідно-виробничим об'єднанням «Контакт» та ін.

Нам слід повести рішучу боротьбу за повне викорінення безгосподарності, непродуктивних витрат, підвищити вимогливість до службових осіб за якісне виконання своїх обов'язків по економічному і бережливому витрачання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів. Кожному випадку безгосподарності надавати гласності і суму непродуктивних витрат відшкодовувати за рахунок винуватців, що підвищить відповідальність за доручену справу.

Надходить пора підготовки до річних звітів. Для їх якісного складання варто в IV кварталі нинішнього року провести повну інвентаризацію з усіх статей балансу і своєчасно відобразити її результати згідно з існуючими положеннями.

М. БАБЕНКО,
головний бухгалтер
ЦП УТОГ.

Паяльщик Микола Пилипович Клименко працює на Полтавському УВП-2. Він — ударник одинадцяті п'ятиріччя, по-ударному працює і в дванадцятій, на 120—125 процентів виконуючи змінні завдання.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Висока надійність

Ю. І. Ричков працює на Сімферопольському УВП. Його професія — наладчик. Здавалося б — вона не потребує високого трудового напруження. Та все це тільки на перший погляд. Бо якщо працюєш у колективі і від тебе залежить багато в чому його успішна робота, то навпаки — висока відповідальність за доручену справу не дозволяє розслаблятися.

Та й не в характері Юрія Івановича ставитися до роботи абияк. Товариші знають його як сумлінного, старанного трудівника. Тому й кожна швейна машина завжди працює надійно, а у швачок-мотористок не буває простоїв через поломку обладнання.

Домагатися високої надійності у роботі Ю. І. Ричкову допомагають знання і любов до техніки. Закінчивши Київський технікум легкої промисловості, він продовжує підвищувати свій професійний рівень.

Трудівники підприємства обрали Юрія Івановича до профспілкового комітету.

О. ШУСТ,
м. Сімферополь.

Праця завжди приносить радість, додає наснаги якщо професія до душі.

Так і у Миколи Миколайовича Наконечного, шліфувальника-профільника Ворошиловградського УВП. Що не день, то завзятий трудівник досягає високого виробітку — на 140 і більше процентів.

Микола Миколайович працює завжди зосереджено, уважно, як і належить відміннику якості.

Є чому почититися молоді у передового робітника-наставника.

Фото І. ЙОСИПЕНКА.

Бишевських, завжди в сім'ї панує злагода і затишок, тому що всі тут роблять і щирі, а найголовніше — поважають один одного.

Л. ДМИТРИЄВА,
м. Олександрія
Кіровоградської області

ЗВЕДЕННЯ ПРО ХІД РЕАЛІЗАЦІЇ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА

за серпень 1986 р.

(в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Єнакієвське	161	189	117,4
Артемівське	270	313	115,9
Дніпродзержинське	227	263	115,6
Білоцерківське	340	376	110,6
Дніпропетровське	232	255	109,9
Івано-Франківське	520	568	109,2
Запорізьке	420	458	109,0
Чернігівське	340	364	107,1
Одеське виробниче об'єднання «Електрон»	438	459	104,8
Лебединське	87	91	104,6
Житомирське	510	533	104,5
Лубенське	317	329	103,8
Миколаївське	95	98	103,2
Ужгородське-2	436	450	103,2
Ровенське	131	135	103,1
Конотопське	240	247	102,9
Вінницьке	285	293	102,8
Ужгородське-1	113	116	102,7
Львівське швейне підприємство «Силует»	678	694	102,4
Харківське-2	250	256	102,4
Чернівецьке	610	623	102,1
Сімферопольське	150	153	102,0
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагіт»	850	864	101,6
Черкаське	186	189	101,6
Дрогобицьке	155	157	101,3
Бродівське	204	206	101,0
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	710	711	100,1
Кіровоградське	100	100	100,0
Полтавське-2	148	148	100,0
Сумське	220	220	100,0
Харківське-1	188	188	100,0
Херсонське	291	291	100,0
Кам'янець-Подільське	260	260	100,0
Полтавське-1	240	217	90,4
Ворошиловградське виробниче об'єднання «Схід»	522	415	79,5
ВСЬОГО	10924	11229	102,8

За єдиним бригадним нарядом СПІЛЬНЕ ПРАГНЕННЯ

Думка створити бригаду з членів УТОГ, об'єднаних специфікою роботи, у командній групі Київського мотоциклетного заводу зародилася давно. Реалізувати її вдалося у гальванічному цеху — тут найбільше членів УТОГ.

Такої ж думки про цей колектив начальник цеху В. П. Гороховський, голова цехового профспілкового комітету В. Л. Корусь. Якщо вже члени УТОГ беруться за діло — то не підведуть.

Добра слава у нечужих трудівників гальванічного цеху. Тому що працюють вони з почуттям великої відповідальності за доручену роботу, дорожать честю бригади.

Особливо високий авторитет серед трудівників здобули Мирослава Іванівна Лєсюк, Наталя Анатоліївна Бражна, Ніна Іванівна Снісаренко та інші. Вони працюють зразково, постійно надають допомогу молодим виробничникам, вчать їх працелюбові, передають передові методи роботи.

А найбільшу трудову і громадську активність виявляє, як і належить, бригадир. Вона вміло керує колективом, подає приклад у праці подругам по роботі, виконує найрізноманітніші доручення інструктора-перекладача чи профспілкового комітету.

За серпень колективу цеху присуджено одне з призвих місяць. Є у цьому і частка праці бригади Н. В. Войцехівської.

М. ГРИЩЕНКО,
м. Київ.

— Бригада шліфувальни-

ШАНУЮТЬ і поважають у колективі АТС-23 м. Олександрії А. Й. Бишевського. Дуже любить він свою роботу і зарекомендував себе справедливим і відданим справі трудівником і товаришем. За самовіддану працю портрет добросовісного

ЩИРІСТЬ І ПОВАГА

робітника занесено на Дошку Пошани підприємства і Будинку культури УТОГ.

Уміє А. Й. Бишевський і добре відпочивати. Він по-

стійний відвідувач нашого культзакладу, завжди бере участь у республіканських змаганнях з шахів, що проводяться серед членів УТОГ.

І коли б я не завітала до

Радісно і урочисто відзначили учні та вчителі День знань у Київській спеціальній школі-інтернаті № 6 для нечуючих дітей.

На подвір'ї школи зібралися діти, вчителі, батьки. Повсюди багато квітів — яскравих, різнобарвних...

Директор спецшколи-інтернату Леонід Миколайович Максименко вітає всіх присутніх з Днем знань.

Майбутні випускники дарують кожному першокласникові жовтенятський значок і головну книжку — «БУКВАР». Старшокласники натомість одержують букети квітів.

І от урочиста мить початку першого у цьому році уроку — Уроку Миру. Старшокласник Олександр Сидорчук піднімає на руки першокласницю Аллу Білокур, яка тримає в руках символічний дзвінок, і разом з випускницею Світлою Буркиця роблять почесне коло.

Першими заходять до приміщення школи першокласники. Їх у Країну знань ведуть вчителі — Зінаїда Петрівна Скоромна, Зінаїда Павлівна Омельченко, Тетяна Петрівна Давидова, а також вихователі — Ганна Василівна Кравченко, Олександра Хомівна Єрмолова і Валентина Іванівна Зайцева.

На знімку: перший дзвінок.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Міжрайвідділ: турбота про людину ДЖЕРЕЛА, ЩО ПОВНЯТЬ РІКУ

Якщо розповідати про роботу Роздільнянського міжрайвідділу УТОГ, то, в першу чергу, слід зазначити, що її основою є уважне ставлення до людей праці, постійна турбота та піклування про нечуючих.

Особливо це проявляється на вечорах слави передовиків промисловості та сільського господарства. Честь і шана сповна віддається трудівникам, що свідомим ставленням до своїх обов'язків, високою майстерністю досягають значних результатів у праці.

У Роздільнянському міжрайвідділі УТОГ — 127 нечуючих. Вони мешкають у Роздільнянському, Іванівському, Велико-Михайлівському та Біляєвському районах Одеської області. З 1970 року міжрайвідділ очолює Є. П. Сергієнко. Швидко оволодівши мимікою і жестами, вона вміло використовує знання та досвід у роботі з глухими. З часу, коли Євгенія Павлівна очолює міжрайвідділ, його авторитет значно зріс, зміцнів.

Одним з найважливіших питань, над якими нині працює правління міжрайвідділу, є організація трудового суперництва між членами УТОГ за виконання народногосподарських планів.

Добра праця, то й шана сповна. Рік-у-рік Роздільнянський міжрайвідділ проводить вечори трудової слави, вечори-портрети, на яких вшановують передовиків і новаторів виробництва, ударників комуністичної праці. Ці заходи мають велике виховне значення. Кожен нечуючий глибоко переконається, як високо цінується добросовісна праця у нашому суспільстві.

От, наприклад, вечір-портрет, котрий проведено на честь ударника комуністичної праці ветерана колгоспу «Батьківщина» Іванівського району А. М. Короткова. Багато теплих слів було сказано на адресу переможця змагання на честь 50-річчя УТОГ. На вечорі від імені правління колгоспу секретар парторганізації В. Д. Нира подякував трудівникові за

патхенну працю, побажав йому дальших трудових успіхів, а голова профкому колгоспу А. В. Жуган вручив передовикові Почесну грамоту і туристичну путівку до Москви на святкування 1 Травня.

Впевнені, що кожен член УТОГ буде орієнтуватися на працю А. М. Короткова, братиме з нього приклад.

Надого членам УТОГ запам'ятались і проведені міжрайвідділом вечори, що проходили під девізом «Від усієї душі за працю вас звеличуємо», «Людина славна працею», «За чесну працю — шана і слава», «Люди праці, ви слави гідні». На них вшановано тваринника колгоспу «Перемога» Роздільнянського району Г. К. Носика, швачку Велико-Михайлівської фабрики Л. К. Чумаченко, теслю радгоспу імені Котовського Попова, робітника фабрики «Ватин» П. Х. Пуленко і багатьох інших.

Особливе піднесення у нечуючих викликають вечори трудової слави, що відбуваються під девізом: «Хвала рукам, що пахнуть хлібом» та «Честь — по праці». Вони проводились на честь передовиків сільського господарства.

Так, на святі «Хвала рукам, що пахнуть хлібом», в якому брали участь представники всіх чотирьох районів, у червоному кутку колгоспу імені 1 Травня Велико-Михайлівського району зібрались трудівники села, щоб вшанувати знатного механізатора, кавалера ордена «Знак Пошани» А. Н. Тотоміра.

Теплі слова шани завжди окрилюють. А відтак хочеться людині працювати ще краще, до кінця віддавати себе справі.

Ще й досі не стерлися враження від вечора, присвяченого вшануванню відмінника народної освіти, ветерана праці, глухого поета, вчителя Ново-Борисівської середньої школи Л. М. Фішмана, на честь його 60-річчя. Привітати члена УТОГ прийшли представники всіх районів Роздільнянського міжрайвідділу.

Про трудову діяльність Лазаря Михайловича розповіла директор Ново-Борисівської середньої школи З. П. Щербула, де він працює більш 30 років. Весь педагогічний колектив схиляється перед працелюбством і мужністю Лазаря Михайловича — адже він інвалід I групи і продовжує успішно працювати.

Особливо багато і плідно працював Роздільнянський міжрайвідділ УТОГ у завершальному році одинадцятирічної п'ятирічки — у році 40-річчя Великої Перемоги, 50-річчя стахановського руху.

На результати виховної роботи позитивно вплинули присутність і виступи на проведених святах, вечорах-портретах ветеранів Великої Вітчизняної війни, керівників колгоспів і радгоспів.

Та не одними тільки вечорами обмежується Роздільнянський міжрайвідділ. Тут постійно проявляють турботу про потреби і запити кожного глухого. Завідуюча клубом, наприклад, разом з перекладачем, а іноді і без нього, проводять подвірні обходи, зустрічаються з керівниками колгоспів, радгоспів і підприємств, вирішуючи те чи інше питання побуту нечуючих.

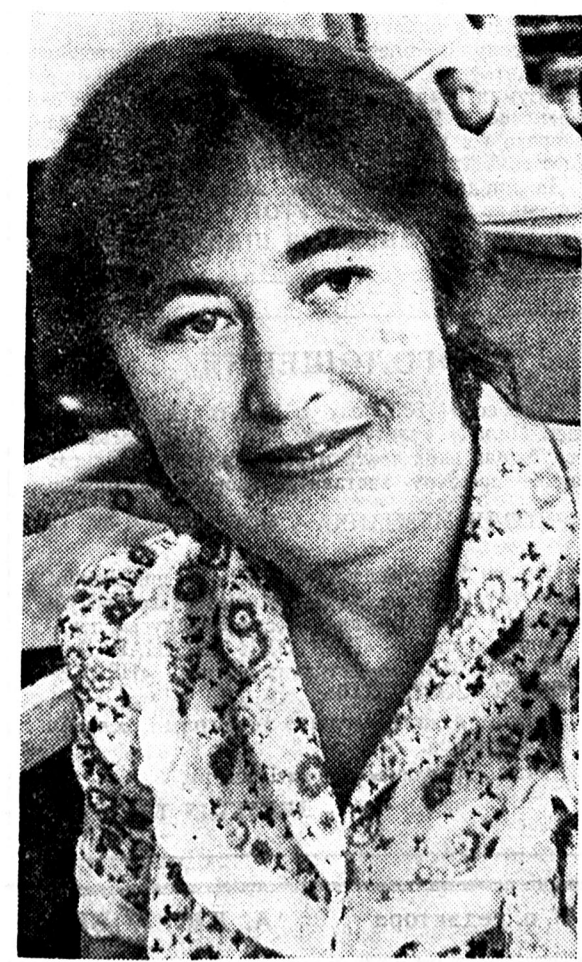
Посиленню усієї організації і виховної роботи сприяє і наочна агітація. У клубі на видних місцях — фотомонтажі, оформлені фотоальбоми, у яких зібрані портрети передовиків виробництва: активних трудівників колгоспів, радгоспів, підприємств і організацій.

Тут регулярно випускаються яскраво оформлені стіпівки з фотографіями кращих людей району.

Досвід роботи правління Роздільнянського міжрайвідділу УТОГ, що поєднує у собі соціальне піклування про людину праці з посиленням виховного впливу на нечуючих, свідчить — він заслуговує на увагу.

Його живлять джерела людяності, поваги й справжньої турботи про людей позбавлених слуху.

А. ДОВГАЛЮК,
голова громадської комісії при президії Одеського облвідділу УТОГ.

На Вінницьке учбово-виробниче підприємство УТОГ комсомолка Ніна Бугера прийшла у 1973 році.

З допомогою старших і досвідчених виробничників швидко освоїла всі «секрети» професії швачки-мотористки. З часом сама стала вправною майстринею. Це допомогло ударниці комуністичної праці серед перших завершити минулу п'ятирічку достроково — за чотири роки.

Ніна Бугера з комсомольським зав'язанням докладає зусиль, мобілізує резерви майстерності щоб і нинішню, дванадцятку п'ятирічку, також завершити достроково.

Запорука цьому — успішне виконання щомісячних норм виробітку на 115—120 процентів при відмінній якості продукції.

А ще — Ніна активна учасниця громадського життя колективу підприємства.

На знімку: комсомолка Ніна Бугера.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Університет правових знань ЗАКОН ТРУДОВИХ КОЛЕКТИВІВ

Три роки тому, влітку 1983 року Верховна Рада СРСР прийняла Закон СРСР «Про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями». Закон, який є актом величезного політичного, економічного і соціального значення, діє, сприяє творчій роботі нашого народу.

Можна навести чимало прикладів активного використання трудовими колективами наданих законом широким повноважень. На Броварському заводі порошкової металургії імені 60-річчя Радянської України трудовому колективу належить вирішальне слово при укладенні колективних договорів і затвердженні планів економічного та соціального розвитку, розподілі заохочувальних фондів, поліпшенні охорони праці, у розв'язанні питань підготовки, розстановки і раціонального використання кадрів. Тут адміністрація не приймає управлінських рішень, що зачіпають загальні інтереси колективу, не з'ясувавши попередньо його думку.

На зборах і конференціях регулярно виступають директор заводу, секретар парткому, голова профкому. Вони не тільки інформують про наявні успіхи, а й відверто говорять про проблеми, що виникають, невикористані резерви економічного зростання. Тільки в ході обговорення проекту колективного договору на нинішній рік робітники і службовці внесли 37 пропозицій.

У колективі особливого значення надають забезпеченню здорового морально-політичного клімату, вихованню у трудящих почуття гордості за свій завод. Цьому, наприклад, сприяє система «Увага». Її ентузіасти дбають про вшанування працівників у зв'язку із знаменними подіями в їх житті, досягненнями трудових успіхів. За пропозицією трудящих встановлено звання «Заслужений ветеран заводу порошкової металургії», якого

уже удостоєно близько 200 чоловік, чия активна трудова діяльність пов'язана з підприємством протягом усієї його двадцятирічної історії. Певні пільги встановлено для новаторів і передовиків виробництва. Усе це згуртовує колектив. Характерно, що плинність кадрів не перевищує тут чотирьох процентів. Стати металургом — мрія багатьох броварських юнаків і дівчат.

Позитивний досвід досягається там, де закон про трудові колективи добре вивчили не тільки господарські керівники, а й усі працівники. На багатьох підприємствах запроваджено правовий всеобуч, для чого використовується мережа політичної, економічної і технічної підготовки кадрів, організуються університети і лекторії правових знань. Наприклад, на Ждановському металургійному комбінаті «Азовсталь» імені С. Орджонікідзе розроблено спеціальну пам'ятку, багато уваги пропаганді закону приділяють багатотиражна газета, радіо. На ряді підприємств Києва та інших міст проводяться огляди-конкурси правової пропаганди, активно діють ради трудових колективів.

На жаль, таке становище далеко не скрізь. подекуди спостерігається кампанійський підхід до важливої справи. Після опублікування закону проводилися збори, читалися цикли лекцій, але все це невдовзі забулось і в практиці роботи нічого не змінилось. Як, наприклад, на Білоцерківському заводі «Електроконденсатор». Без участі колективу розв'язуються тут питання розроб-

ки планів економічного і соціального розвитку. Не відчувається активної ролі його в боротьбі з пияцтвом.

У нехтуванні пропаганди закону нерідко проглядається небажання реалізувати на практиці його найважливіші положення. Сьогодні ще слабо використовуються повноваження трудових колективів у забезпеченні скоронності соціалістичної власності, прискоренні науково-технічного прогресу, організації нормування та оплати праці, розв'язанні соціально-культурних і житлово-побутових питань, морально-правовому вихованні. Треба визнати, що в більшості трудових колективів стабільна практика реалізації закону склалася лише по обмеженій кількості його норм, а не в цілому. В чому причина такого становища? Частково в недосить твердому знанні цього правового акта. Інші причини — слабкий контроль згори, небажання деяких господарських керівників перебудуватися.

Не можна, однак, не погодитись і з тими, хто висловлюється за вдосконалення механізму дії закону. Такі постановки питання прямо впливає з настанов XXVII з'їзду КПРС. Очевидно, слід швидше впроваджувати досвід підприємств столиці республіки по створенню рад трудових колективів. Але головне — Закон СРСР про трудові колективи повинен додержуватися всіма і повсюдно. Це буде реальним внеском у виконання програмних завдань, поставлених партією.

І. КОЗІНЦЕВ,
заступник начальника відділу Мінію УРСР.

„Я ЗНОВУ ЧУЮ!“

Одного сонячного липневого ранку тихий Свидовець облетіла несподівана звістка: Архип Сидорович Максименко, мешканець села, вперше за 42 роки заговорив, до нього знову повернувся мова і слух!.

...Та ніч, як і багато інших, видалась для ветерана особливо неспокійною, задумливою, тривожною. А сні — один від одного жакливіший: швидше б ранок...

Уже на світанні Архип Сидорович побачив сон: він з групою розвідників іде на виконання відповідального завдання. Сторожко, продаючи лісовими нетрями, обходив болота й чагарники. От уже світлішає ліс — вони на галлявній.

Раптом нічну тишу розколює автоматні черги.

— Засідка!
«А-а-а... гадючка! Одержуй, прокляту!» — напружившись, з усієї сили жбурнув гранату, кинувшись несамовито на ворога...

...Він прокинувся, почувши власний крик. Витер холодний піт з чола. Не відразу зрозумів, що діється.

«Та що зі мною?», — не міг отямитись Архип Сидорович.

Промовив це вголос, але не повірив у те, що сталося. Думав, все ще сон продовжується.

Підвівся, сів на постелі. Провів рукою по обличчю: ні, не сон це! Мирно вистукував плин часу годинник, а за вікном було чути звуки з села, що прокидалося:

співали півні, гавкали собаки...

Не наважувався вийти з кімнати, щоб не підняти на ноги всіх домашніх: нехай ще трохи посплять, адже попереду довгий трудовий день. Приліг знову, і говорив, говорив, прислухався до свого голосу, не вірив у велике диво, що сталося.

А думки випереджали одна одну. Згадувалось минуле.

До війни він працював у рідному колгоспі — був одним з перших трактористів у Свидовці. Орав землю, збирав урожай. Та почалась війна. Разом з односельцями евакуювали трактори. Але фашисти перехопили колону і довелось, знищивши техніку, повернутися в село, де вже хазяйнували німці.

Згодом, коли Радянські війська звільнили Чернігівщину, Архип Сидорович пішов на фронт. Брав участь у форсуванні Дніпра, у боях за звільнення Київщини.

У 1944 році у Польщі, під час атаки А. С. Максименко був контужений, втратив мову і слух. Після лікування у госпіталі глухонімим повернувся додому. Спочатку працював у кузні ковалем, а потім підвозив корми на ферми, доставляв палне до тракторів.

Нелегко було. На заводі повсякчас стояла глухота. Не знаючи міміки і жестів, нечуючий міг спілкуватися хіба що за допомогою папірця та олівця. А це завжди пригнічувало. Хотілося

ж поділитися з односельцями, зі своїми рідними думками та враженнями про життя-буття, розповісти про пережите. Іноді до сліз боляче було за свої вади.

Не раз він їздив на лікування. Лікарі намагались штучно створити стресові ситуації, аби повернути в такий спосіб нечуючому мову і слух. Але безрезультатно...

І от настав ранок. Сонячний і дзвінкоголосий — незвичайний. Такого у житті Архипа Сидоровича ще не було. Неначе на світ вдруге народився.

...Нарешті скрикнули двері. Це зайшла невістка Парасковія Андріївна, котра після смерті його дружини вже п'ять років допомагає у всьому Архипу Сидоровичу.

— Проню, чуєш, я розмовляю! Я чую!..

Від несподіванки жінка зупинилась, руками сплеснула. А потім, оговтавшись, покликкала чоловіка, дітей.

— Батько заговорив! Чуєте!..

...Зі всього села потягнулись до домівок члени УТОГ люди. Його вітали, розпитували, дивувалися. А він ще і ще розповідав, хвилювався, говорив і говорив, неначе боявся втратити мову знову.

То було свято не лише для ветерана війни Архипа Сидоровича Максименка...

П. ШИРЕНКОВ,
голова Козелецького міжрайвідділу УТОГ.
Чернігівська область.

ЦІКАВА ЗУСТРІЧ

Нещодавно в гості до бердянців завітали учасники художньої самодіяльності м. Мелітополя. В Бердянському будинку культури зібралося багато відвідувачів — членів УТОГ міста і з навколишніх сіл, котрі завітали сюди на концерт.

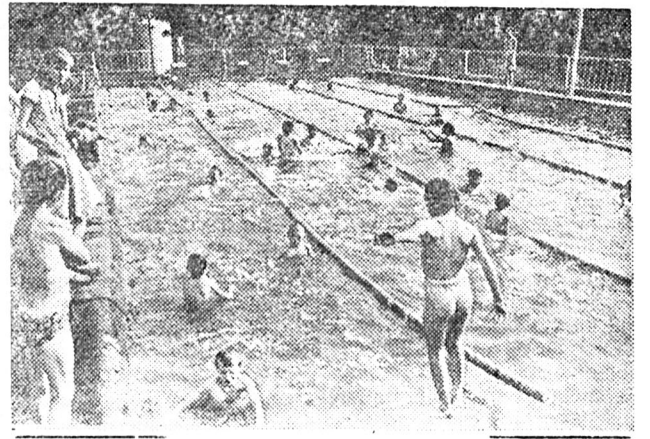
Учасники драматичного гуртка Мелітопольського культзакладу УТОГ показали цікаву програму, до якої увійшли десять сатиричних мініатюр. Особливо сподобались присутнім на вечорі сценка «Помилка молодості», яку виконали подружжя Віктор і Віра Циганчук, та дві сценки «Рицар» і «Сімейна проблема» у виконанні Наталії Терехової і Олександра Копилова.

Не меншим успіхом користувались і вірші радянських поетів про боротьбу за мир та про нашу Вітчизну, які з великим патхненням продекламувала Наталія Терехова.

На закінчення вечора бердянці подякували гостям за цікавий концерт, вручили їм квіти і пам'ятний адрес.

С. МОРДУШЕНКО.

ПРИВЕЗЛИ БАСЕЙН

Цей плавальний басейн для дітей бугурусланських нафтовиків привезли в піонертабір на автомашині. Він збірний-розбірний, ванна має глибину від 80 до 120 см, а розмір — 10×25 метрів. Такий гумово-тканинний резервуар можна поставити в будь-якому місці. До комплексу входить установка для очищення і хлорування води, яка закачується з водопроводу чи з свердловини. Лишається додати, що виготовляють їх на Волгоградському, Пензенському і Балашкінському виробничих підприємствах ТРВОД РРФСР.

Фотохроніка ТАРС — РТАУ).

Наш вільний час

ЗАПРОШУЄ СПОРТИВНИЙ КЛУБ

Помітне зниження кількості правопорушень у Нікополі зареєструвала міська комісія у справах неповнолітніх. Тут турботу про активне дозвілля підлітків разом із спортивними та громадськими організаціями взяли на себе працівники житлово-комунального господарства.

Де можна навчитися стріляти з парашутом, пірнати з аквалангом, без промаху стріляти, освоїти топографію і радіотехніку, оволодіти прийомами самбо, дзюдо та рукопашного бою? У Нікополі відповідь на це запитання знають підлітки: в клубі «Десантник».

Сюди приймають усіх бажаючих з 14 років. У спортивному залі та стрілецькому тирі, на майданчиках міського стадіону «Спартак» і в плавальному басейні підлітки — не гості, а повноправні господарі. Шовчора займаються тут з хлопцями й дівчатами кандидат у майстри спорту С. М. Сев-

риков і першорозрядник О. П. Гарайчук.

— Роботу з підлітками за місцем проживання ведемо спільно з міськкомком комсомолу, спорткомітетом і ДОСААФ, — говорить начальник міськжитлоуправління М. Б. Розенберг. — Ми хочемо зробити так, щоб молодь не байдкувала на вулиці, щоб їй дозволяло стати цікавішим. Сьогодні при житлово-експлуатаційних управліннях міста працює десять клубів за місцем проживання, в яких відкрито 47 спортивних секцій різного профілю. Хокеєм і фут-

болом, тенісом і плаванням, боксом і фехтуванням, шахами і шашками в нашій системі займаються близько двох тисяч молодих людей. При будинкууправліннях створюються групи загальнофізичної підготовки і для дорослого населення. Активна фізкультурно-масова і спортивно-оздоровча робота за місцем проживання допомагає зробити більш змістовним і корисним відпочинок городян.

С. ШВЕДУН.

Нікополь,
Дніпропетровська область.

ДРУЖИТЬ З КНИГОЮ

Книга — джерело знань, засіб комуністичного виховання трудящих нашої країни, формування у них марксистсько-ленінського світогляду, пропаганди революційних, бойових і трудових традицій радянського народу, виховання свідомого, добросовісного та ініціативного ставлення до праці.

Серед читачів бібліотеки Лебединського культзакладу більшість — робітники, що працюють на учбово-виробничому підприємстві УТОГ, на промкомбінаті. Вони приходять до бібліотеки не просто обміняти книги, а й цікавляться новинами літератури, читають свіжі журнали, газети, яких надходить до бібліотеки в достатній кількості. Часто у нас організуються і цікаві бесіди та перекази творів.

Всю роботу в нашій бібліотеці проводить перекладач Будинку культури Л. М.

Попова на громадських засадах, а обслуговує бібліотека 135 читачів, 31 з яких мешкає в сільській місцевості. При бібліотеці працює двоє пересувки, а для більшої зручності на УВП організували обмін книг в обідню перерву.

Цього року проведено цілий ряд цікавих заходів та літературних вечорів. Найбільше сподобались і запам'ятались відвідувачам вечори «Мир планеті Земля» та вечір, що був присвячений великому Каменяреві — І. Франку з нагоди його 130-річчя від дня народження. Присутні переглянули кінофільм «Украдене щастя» за однойменною п'єсою Івана Яковича Франка.

Активними читачами нашої бібліотеки є подружжя Валентина та Анатолій Севрюк, Григорій Царук, пенсіонерка А. М. Жовба, кол-

госник Михайло Раков та інші.

Об'єднує наших читачів велика любов до книги, прагнення якомога більше пізнати. Цікавляться вони літературою всіх напрямків, але переважно такою, в якій розкривається тема радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Рада бібліотеки постійно турбується про удосконалення методів своєї роботи з читачами, щоб книга була їхнім надійним помічником і другом.

М. ЛУЖКОВ.
Сумська область.

НА ФОТОЕТИУДАХ.

Знімок І. ЩЕРБАНЮКА.

АКТИВНІСТЬ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Організовано йде передплата на газети і журнали серед членів УТОГ м. Ялта і районів. Першими передплатили періодичні видання нечуючі трудівники виробничого об'єднання «Таврія», а газету «Наше життя» виявили бажання одержувати вже

понад 50 процентів ялтинців — членів УТОГ.

Передплата, у проведенні якої беруть участь активісти Ялтинського клубу нечуючих, триває.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.
м. Ялта
Кримської області.

СЛОВНИК „НАШОГО ЖИТТЯ“

ДЕПРЕСІЯ (від латинського слова, що означає «пригніченість», «пригнічення») — 1) у медицині — пригнічений психічний стан; 2) в економіці — занепад, застій у господарському житті капіталістичних країн. Характерні риси економічної депресії — слабкий попит на товари, значне недо-

вантаження підприємств, масове безробіття, зі всіма його наслідками. Нині в США, наприклад, з'явилась велика кількість бездомних людей, що блукають по країні. Міністерство охорони здоров'я і соціальних служб підрахувало, що їх більше, ніж будь-коли з часів «великої депресії».